

Топ-10 законів за два роки президентства Володимира Зеленського



народовладдя справжнім змістом, а українці для цього отримали реальний механізм.

► ЗАКОН ПРО ПІДТРИМКУ НАСЕЛЕННЯ І БІЗНЕСУ ПІД ЧАС КАРАНТИНУ

Вони передбачають списання частини боргів, одноразову фінансову допомогу та «податкові канікули».

► ЗАКОН ПРО ПРИСУДЖЕННЯ НАУКОВИХ СТУПЕНІВ

Цим документом держава розблокувала захист наукових дисертацій на здобуття ступенів кандидата та доктора наук.

► ЗАКОН ПРО ДОДАТКОВІ ГАРАНТІЇ ПРАВ МЕДИКІВ У БОРОТЬБІ З COVID-19

Документи передбачають доплати медпрацівникам, 600 тис. грн – за інвалідність та пільги родинам загиблих лікарів.

► ЗАКОН ПРО РЕСТРУКТУРИЗАЦІЮ ВАЛЮТНИХ КРЕДИТІВ

Документ захистив валютних позичальників від надмірних апетитів кредиторів і створив умови для погашення боргів.

► ЗАКОН ПРО Е-ПАСПОРТИ

Україна стала першою в світі державою, де на законодавчому рівні дозволили використовувати е-паспорти у смартфоні для отримання послуг.

► ЗАКОН ПРО «ДЕКРЕТ ДЛЯ ТАТА»

Документ усунув дискримінаційні норми, коли лише мати могла делегувати батькові чи іншим родичам право на декретну відпустку.

► ЗАКОН ПРО ПІДТРИМКУ КУЛЬТУРНОЇ ТА КРЕАТИВНОЇ ІНДУСТРІЇ

Документ зменшив ставку ПДВ для цих сфер до 7% та надав субсидії на розвиток кінотовиробництва.

► ЗАКОН ПРО ЗАХИСТ БОРЖНИКІВ ВІД КОЛЕКТОРІВ

Передбачає нові правила роботи для колекторів – заборона на шантаж, погрози та обман для стягнення боргу.

► ЗАКОН ПРО ЗЕМЛЮ

Рада скасувала багаторічний мораторій на продаж сільськогосподарської землі.

► ЗАКОН ПРО РЕФЕРЕНДУМ

Він наповнює п'яту статтю Конституції про

Про людяність, яка перемагає страх

У центрі Косівки – мальовничого села Білоцерківського району, що розкинулося на лівому березі річки Рось, понад тридцять років тому споруджено меморіальний комплекс, присвячений майже 130-ти колишнім її мешканцям, чиї життя передчасно обірвалися під час Другої світової війни.

Цілковита більшість із викарбуваних на граніті прізвищ належать чоловікам і юнакам – переважно 1920-х років народження, загиблим у боях проти гітлеризму. Серед них – Зоренко Василь Лаврінович, рідний брат моєї матері. Він поліг улітку 1941-го на 19-му році життя. А також – дванадцять його однофамільців, більшість із яких були дво- і троюрідними братами чи дядьками моєї матері по батьковій лінії. У переліку загиблих є близькі родичі і по лінії маминої матері.

Окремо викарбувані прізвища одинадцяти мирних жителів, які з різних причин були вбиті нацистами. Переглядаючи сумний перелік жертв людиноне-нависницького націонал-соціалізму, не можна обійти увагою трьох колишніх мешканців Косівки із прізвиськом Рось. Це Ганна Борисівна, 1920 року народження, Марія Григорівна, яка з'явилася на світ 1937-го й Людмила Григорівна – народилася 1939 року. А вже страчені нелюдьми в 1942-му молода жінка і двоє її малолітніх донечок не були ні комуністами, ні підпільниками, ні диверсантами. Тому виникає природне запитання: чим же завинили перед окупаційною владою ці люди, тим більше діти трьох і п'яти років? Ким вони були, що про них відомо? Нинішнє покоління косівчан нічого не знає про цю родину. Людей із прізвиськом Рось у селі нема. Старожили стверджували: воно не місцевого походження, хоча й перегукується з назвою річки, що протікає поруч.



Фото скульптора Івана Зоренка, заслуженого художника України

Ще в дитинстві чув від матері розповіді про її сім'ю й рідне село, про голодомор у Косівці, що забрав життя понад семи сотень земляків. Про батька – освіченого, інтелігентного й патріотичного чоловіка, репресованого з політичних мотивів на початку 1935 року. Його засудили «за антирадянську діяльність» до розстрілу, але після «пом'якшення» міри покарання запроторили на 12 років до концтабору на Колімі. Про сирітські поневіряння її, п'ятирічної, і дворічного брата після смерті в 1936 р. тридцятивосьмирічної неньки.

Де кілька разів моя мати розповідала про трагічну долю родини свого двоюрідного дядька по батькові. На жаль, не пам'ятаю, чи говорила вона про його вік, чи називала прізвисько й ім'я (можливо, Григорій). Очевидно, не знала всіх деталей, адже, як сирота, проживала в тітки на іншій вулиці. Єдине, що знаю достеменно – і мати це підкреслювала, – дядькова дружина була єврейського роду, до війни працювала бухгалтером, і вони мали дві малолітні дочки. За словами матері, старша із троюрідних сестер росла жвавою й веселою. Меншенька була схожа на батька: спокійна, мовчазна, з руським волоссям і великими сірими очима.

Продовження на стор. 2

ШАНОВНІ ЖИТЕЛІ БІЛОЦЕРКІВЩИНИ! ЩИРО ВІТАЮ ВАС ІЗ ДНЕМ ПАМ'ЯТІ ТА ПРИМИРЕННЯ І ДНЕМ ПЕРЕМОГИ НАД НАЦИЗМОМ У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ.

Білоцерківщина втратила велику кількість своїх синів і доньок у цій трагедії. Не шкодуючи душі і тіла, народ України героїчно виборював для світу свободу від нацистських загарбників.

Ці закарбовані в історії події пробуджують у кожному з нас почуття гордості за подвиг нашого народу. Ми пишаємося славою тих, хто приніс очікуваний мир світові та Україні, і схиляємо голови перед пам'яттю полеглих у Другій світовій війні.

Всі ми в неоплатному боргу перед тими, хто загинув у справедливій боротьбі за свободу і гідність людини, та віддаємо данину глибокої поваги ветеранам Другої світової війни.

Надзвичайно важливо не забувати, до чого призводить війна, гордіня і неповага одне до одного, безглузда ідеологічна конфронтація та зрада елементарних людських цінностей. **НИКОЛИ ЗНОВУ!**

**З повагою – Геннадій ДИКИЙ,
міський голова**

НАБЛИЖАЄТЬСЯ ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ – 9 ТРАВНЯ... ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ...

Цей день – особливий для мене і моєї родини. Цей день – особливий для багатьох моїх земляків. Цей день взагалі – ОСОБЛИВИЙ...

Ще змалечку я знав, що ця дата назавжди залишиться у пам'яті людства. А воїни, що на своїх плечах принесли Перемогу, будуть у пошані та повазі.

Я пишаюся своїми предками і сьогодні пригадую, з якою гордістю йшов на парад із татком і як заздрив тим, кого за руку вели дідуся, бо мої дідуся з війни так і не повернулися. Їм не дали можливості прожити життя, пригорнути до грудей дитину, а потім порадіти онукам...

У своєму серці я пронесу любов і вдячність до всіх, хто віддав своє життя за те, щоб нас не вважали людьми другого сорту; щоб при народженні нам не вимірювали спеціальним циркулем об'єм та форму черепа; щоб не переслідували за колір очей та найменші фізичні вади...

Я вдячний нашим ветеранам за те, що ми не стоїмо у черзі за безкоштовним супчиком та не отримуємо у «великої нації» дозвіл на продовження роду... Я вдячний, що ми не ходимо у смугастому одязі з витатуваним порядковим номером на руці... Я вдячний, що на груди та спину деяким із нас не нашивають жовті зірки...

Ось від якої страшної долі нас захистили ті, світлу пам'ять про кого сьогодні намагаються спалювати...

Але я хочу сказати: низький уклін Вам, наші величні предки, наші шановні ветерани! Вірте – ми Вас ніколи не забудемо і не дамо забути!

Ви дивитеся на нас із старих фотографій із любов'ю та надією на те, що ми не повторимо Вашу долю, що наше життя буде кращим. Адже задля цього ви віддавали свої життя: ви свідомо направляли свої літаки на військові колони ворога, йшли у любову атаку, із гранатами живцем кидалися під ворожі танки... Для чого? Щоб ЖИЛИ ми... Щоб цінували кожну мить мирного життя... І щоб обов'язково пам'ятали... пам'ятали... пам'ятали...

**Олег ДЕНИСЕНКО,
голова фракції Політичної партії
«ОПОЗИЦІЙНА ПЛАТФОРМА – ЗА ЖИТТЯ»
в Білоцерківській міській раді**



**Дякуємо за Перемогу!
Дякуємо за життя!**

Все починається з матері.

Вона дарує нам життя, оберігає і захищає нас, коли ми слабкі, та піклується про нас, даруючи найцінніший у світі скарб – безкорисливу материнську любов.

Дякую кожній матері за терпіння, витримку, дивовижну мудрість і мужність, з якими вони, долаючи нинішні негаразди, зберігають віру у завтрашній, кращий, день.

Вклоняюся до землі матерям, чії сини та доньки стали на захист України. Бажаю всім щастя, здоров'я, душевного спокою, миру та благополуччя, Божої ласки і прихильності долі на довгі літа.

БУДЬТЕ ЩАСЛИВІ ТА УСМІХНЕНІ, НАШІ НАЙДОРОЖЧІ. ЗІ СВЯТОМ!

З повагою – Геннадій ДИКИЙ, міський голова



Про людяність, яка перемагає страх

Продовження

Завершити сумну історію хочу оптимістичною розповіддю. У 1947 році моєї матері було 16. Удвох із 13-тирічним братом вона проживала в родині бездітної двоюрідної батькової сестри. Навчалася успішно в 9 класі. Мріяла стати вчителькою української мови й літератури. Але несподівано прийшла нова біда: більшовицька влада (можливо, за прикладом німецької) почала силоміць посилати сільську молодь «на відбудову Донбасу». Звісно, ніхто не хотів туди їхати. Сільські чиновники й більшість учасників війни всіма способами захищали своїх дітей від праці на чужині. Мою матір, неповнолітню школярку, за яку не було кому заступитися, разом з декількома десятками безправних косівців комуністичні людолови примусово погнали в невідомість.

Ознайомившись зблизкою з мораллю тодішнього «Донбасу» (пияцтво, брутальність, безсоромність, розбій, грабунки і бійки) сільська дівчина, вихована на українських народних традиціях, не сприйняла небаченого доти способу життя – огидного і дикого. Тому просила дирекцію відпустити її додому. Чиновники категорично відмовили. Тоді вона, проявивши упадкований від батька козацький характер – передусім сміливість і кмітливість, втекла з неволі. Після пов'язаної з ризиком для життя нелегкої поїздки декількома «товарняками», в тому числі у відкритому вагоні з вугіллям, четвертого дня прибула до Білої Церкви. Звідти вночі прийшла в Косівку. Дізнавшись, що її розшукує міліція, деякий час переховувалася на горішчах у родичів. А вже «народна» влада суворо карала, притягуючи до кримінальної відповідальності, «вільних громадян найдемократичнішої країни», у тому числі й дітей, за самовільне залишення місць непосильної примусової праці.

Саме в той час із Сибіру каліскою (внаслідок аварії втратив ліву ногу до коліна) повернувся мій дід Лаврін. І взявся рятувати єдину дочку від не-



тюрми. Відсидівши в концтаборах 12 років, він не хотів, щоб вона потрапила за ґрати. Дід уже знав про трагічну загибель родини двоюрідного брата. Тому звернувся по допомогу до близького родича, можливо, брата покійної Ганни Рось, який проживав у Броварах і працював на відповідальній посаді в райвиконкомі. За словами матері, його звали Гавриїл Чудновський. Він відповів Лаврінові:

Юлія Тимошенко: Першим на референдум буде винесене питання захисту землі

Команда «Батьківщини» об'єдналася з фермерами, селянами й землевласниками, щоб разом ініціювати референдум за народною ініціативою, на який буде винесено питання заборони розпродажу сільськогосподарської землі. Про це повідомила голова партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко під час пресконференції.



За її словами, влада взяла курс на повне обезземлення українських громадян. Насамперед планують внести зміни до Земельного кодексу, якими дозволяється знімати верхній шар чорноземів, продавати землю іноземцям, скасовується поняття «особливо цінні землі», а держава усувається від контролю за обігом сільськогосподарських земель. До того ж «слуги народу» просувають урядовий законопроект про скасування права громадян на безкоштовні 2 гектари землі, вже внесли пропозиції про позбавлення українців права постійного користування земельними ділянками, зокрема й городами, і вже позбавили селян права обирати шляхом голосування свої сільради і сільських голів – замість цього згорі призначатимуть старост і «смотрящих» за тим, як у людей забирають їхні землі.

«Під час локдауну вони вносять зміни до законодавства, які дають можливість нашу сільськогосподарську землю розпродати, в тому числі іноземцям, без будь-яких правил. В Україні силою зброї забрали 7% земель, Крим і тимчасово окупований Донбас. Водночас зараз без війни вони намагаються здати 72% території України, перетворивши її у новітню колонію, а українців – у батраків на власній землі», – зазначила Юлія Тимошенко.

Лідер «Батьківщини» визнала, що команда поклала сподівання на те, що Конституційний суд України найближчим часом ухвалить рішення і визнає закон про продаж землі без референдуму неконституційним. Однак щоб цього не сталося, влада просто заблокувала його роботу.

«Нам потрібно провести всеукраїнський

референдум разом – народ України і «Батьківщина», яка стає пліч-о-пліч з українцями. Сьогодні це єдиний шлях, який дасть нам можливість захистити землю і наше майбутнє. Ми вважаємо, що земля в Україні має купувати лише держава – щоб здавати її в оренду вітчизняним фермерам, середнім і малим сільгоспвиробникам. А якщо людина хоче продати пай, то тільки держава за ринковою вартістю може викупити його, як це роблять у США, Канаді, європейських країнах», – наголосила політик.

Як повідомила лідер «Батьківщини», силами команди вже сформована ініціативна група, що налічує понад 12 тисяч людей, а на 22 травня вже заплановано велике зібрання ініціативної групи, щоб розпочати процес проведення референдуму. Наразі очікується роз'яснення від ЦВК та профільного парламентського комітету, чи можна провести такі збори в режимі онлайн, щоб захистити здоров'я активістів під час епідемії.

«Ми також відкриваємо «гарячі лінії», щоб залучити всіх охочих до спільної роботи. Ми будемо працювати з усіма регіонами, з усіма ЗМІ, щоб люди зрозуміли, що сьогодні найбільша загроза для України після війни – це розпродаж сільськогосподарської землі. Ми будемо висвітлювати кожен наш крок, щоб продемонструвати, чи дає Президент можливість людям проводити волевиявлення, чи перешкоджає цьому. Зараз життя країни в наших з вами руках. Будемо діяти!» – закликала Юлія Тимошенко.

Ольга ІВАНЕНКО

«Хай приїжджає твоя дочка. Допоможу їй всім, чим зможу». Очевидно, вже знав про трагічну долю Ганни та її родини.

І справді, цей добрий чоловік виявився людиною слова: моя мати отримала нове свідоцтво про народження, в якому були зазначені інші дата і місце народження і трошки змінене прізвище – Золотаренко замість Зоренко. Після того вона понад рік проживала в цій інтелігентній, дуже культурній єврейській родині. Допомогала господині прибирати будинок, готувати їжу, доглядала двох малолітніх дітей, виконувала іншу неважку роботу. Чудновські завжди ставилися до неї, як до своєї дочки.

Ще пам'ятаю материну розповідь про те, що до господарів приїжджав близький родич, здається, племінник – учасник війни, який мав поранення ноги. Вони разом згадували невинно загиблих близьких людей, і всі дуже плакали.

Звісно, до школи мати більше не ходила. Згодом, подякувавши рятувальникам за притулок і турботу, перебралася на квартиру до сусідки, яка працювала на Дарницькому шовковому комбінаті. Сама також влаштувалася на це підприємство.

Доля розпорядилася так, що в ті роки мій батько Антон Ковальчук закінчував у Броварах строкову військову службу. В цьому місті молоді люди познайомилися. Згодом вони побралися і ще деякий час там проживали. Потім через родинні обставини переїхали в іншу місцевість, де народилися автор цього тексту, мої молодші брат і сестра. І де наші батько й мати дожили віку.

Здається, раз чи двічі в середині 1950-х років під час перебування в Києві мати бачилася з Чудновськими. Вона завжди з великою повагою і вдячністю згадувала цю шляхетну родину. І не раз говорила, що тільки згодом, у дорослому віці, усвідомила всю велику вагу зробленого для неї Гавриїлом Чудновським. А вже, рятуючи від неволі її, по суті, чужу людину, він ризикував власною свободою, посадою і головне – благополуччям своєї родини. Тобто вчинив мужньо й відважно, як личить справжній людині.

Буду дуже вдячний усім за додаткову інформацію про родину Чудновських та їхніх нащадків, а також про Ганну Рось і її чоловіка – мого троюрідного діда.

Анатолій КОВАЛЬЧУК,

учасник боротьби за незалежність України, кавалер ордена «За мужність» III ст.

(дата офіційного опублікування в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля (автоматично генерується програмними засобами ведення Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля, не зазначається суб'єктом господарювання)

(реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності (автоматично генерується програмними засобами ведення Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля, для паперової версії зазначається суб'єктом господарювання)

ПОВІДОМЛЕННЯ

про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля

Товариство з обмеженою відповідальністю «АВУ ГРІН ЕНЕРДЖІ», код згідно з ЄДРПОУ 41616942, інформує про намір провадити плановану діяльність та оцінку її впливу на довкілля.

1. Інформація про суб'єкт господарювання:

Юридична адреса (адреса для листування): 09128, Київська область, Білоцерківський район, с. Озерна, вул. Липки, буд. 2, тел.: +38 (096) 972-48-77, e-mail: pdieip@ukr.net. Контактна особа – Гриценко Євген Васильович.

2. Планова діяльність, її характеристика, технічні альтернативи:

Планована діяльність, її характеристика.

Нове будівництво ПЛ-110 кВ в розрізі існуючої ПЛ-110 кВ «Озріно – Володарка» до РУ-110 кВ ПС 110/10 кВ, що проєктується. Білоцерківський район, Київська область.

Технічна альтернатива 1.

Будівництво та експлуатація кабельної лінії 110 кВ розглядалося з варіантом виконання підключення через підземний кабель. При виконанні економічних та технічних об'єктивних даних варіант виявився економічно недоцільним.

Технічна альтернатива 2.

Не розглядалася.

3. Місце провадження планової діяльності, територіальні альтернативи:

Місце провадження планованої діяльності: територіальна альтернатива 1.

Будівництво траси ПЛ від ділянки розташування СЕС загальною потужністю 18,6 МВт передбачається на території Київської області Білоцерківського району в адміністративних межах Озернянської сільської ради (за межами населеного пункту).

Регіон розміщення СЕС знаходиться в зоні дії електричних мереж напругою 35/110/150 кВ ПАТ «Київобленерго», яка надходить до Центральної електроенергетичної системи України.

Місце провадження планованої діяльності: територіальна альтернатива 2.

Будівництво траси ПЛ від ділянки розташування СЕС загальною потужністю 18,6 МВт передбачалося на території Київської області Білоцерківського району в адміністративних межах Озернянської сільської ради (за межами населеного пункту) (траса ПЛ-110 кВ планувалося паралельно територіальній альтернативі 1 по землях, на яких розташовані захисні лісосмуги, але з огляду на неможливість та недоцільність знесення існуючих захисних лісосмуг дана альтернатива була відхилена).

4. Соціально-економічний вплив планованої діяльності:

Планована діяльність матиме позитивний соціально-економічний вплив через забезпечення робочими місцями працездатного населення на період будівництва, сплатою податків у місцеві бюджети, поліпшення електрозабезпечення та економічної ситуації регіону, забезпечення економічної основи для захисту соціально-економічних інтересів корінного населення. Експлуатація проєктованого об'єкта має позитивний соціально-економічний вплив: додаткове надходження електричної енергії від екологічно чистого джерела – енергії сонця, і передача її в державну електричну мережу.

5. Загальні технічні характеристики, у тому числі параметри планованої діяльності (потужність, довжина, площа, обсяг виробництва тощо):

Будівництво двоколової ПЛ-110 кВ від розподільчого пристрою 110 кВ нової ПС 110/10 кВ до місця приєднання до існуючої ПЛ-110 кВ «Володарка – Озріно» з орієнтовною довжиною кожного ланцюга 7,0 км.

Будівництво ПЛ-110 кВ виконується по новій трасі зі встановленням 50 одиниць нових двоколових опор, що складаються з 8 анкерно-кутових металевих опор типу У110-2, 7 анкерно-кутових металевих опор типу У110-2+5 та 35 проміжних залізобетонних опор типу ПБ110-8.

Напрямок проєктованої траси ПЛ-110 кВ визначено подалі від житлових забудов, вона розташується переважно на ріллях, що використовуються для вирощування с/г культур та періодично обслуговуються с/г технікою, вздовж діючої ПЛ-10 кВ або замість старих опор ПЛ-10 кВ, що не використовуються.

Конструкції анкерно-кутових та проміжних металевих опор – уніфіковані болтові на болтах класу «В».

Матеріал металевих опор – гарячекатаний фасонний та листовий прокат зі сталей С245 і С255 згідно з ДБН В.2.6.198:2014 та сортового прокату зі сталі марки СтЗсп5 по ДСТУ 2651:2005/ГОСТ380-2005, ДСТУ 4484:2005/ГОСТ535-2005. З метою запобігання крадіжок елементів конструкцій на металевих опорах на висоту до нижніх траверс в місцях з'єднання елементів виконується приварювання гайок до стрижня болтів у трьох точках, після чого місця зварювання фарбуються.

Стояк проміжних залізобетонних опор ПБ110-8 типу СК26.1-1.1а діаметром 650 мм згідно з ДСТУ Б В.2.6-125:2010 з центрифугованого бетону класу С32/40 за міцністю на стиск, марки F150 за морозостійкістю і W6 за водонепроникністю.

Металоконструкції залізобетонних опор – гарячекатаний фасонний і листовий прокат зі сталей С245 згідно з ДСТУ 8539:2015 і сортовий прокат згідно з ДСТУ 2651:2005/ГОСТ 535-2005 і ДСТУ 4484:2005/ГОСТ 380-2005 – для зварних конструкцій.

Закріплення опор у ґрунті:

Металеві опори встановлюються на збірні грибовидні фундаменти. Матеріали фундаментів – важкий вібрований бетон класу В30 по міцності на стиснення, марки F150 по морозостійкості та W4 по водонепроникності. Арматура фундаментів – гарячекатана арматурна сталь класу А240С і А400С по ДСТУ 3760:2006.

Підбір закріплення опор у ґрунті виконувався за типовим проєктом №13039тм (серія 3.407.1-154) згідно з інженерно-геологічними умовами та діючими навантаженнями на опори.

Стояки нових залізобетонних опор встановлюються в сверлені котловани (у ґрунтах непорушеної структури)

діаметром 0,8 м і завглибшки 3,3 м з одним або двома ригелями. Пазухи котлованів забуваються піщано-гравійною сумішшю.

Передбачені заходи по рекультивативі родючого шару землі. У просадних ґрунтах виконується захист основ від замочування ґрунту.

Захист будівельних конструкцій від корозії:

Металоконструкції залізобетонних опор забарвлюються атмосферостійким лакофарбним покриттям відповідно до ДСТУ Б В.2.6-193:2013. Металеві опори захищені від корозії гарячою оцинковкою.

У відповідності з вимогами ДСТУ Б В.2.6-145:2010 «Захист бетонних залізобетонних конструкцій від корозії. Загальні технічні вимоги» залізобетонні конструкції, що знаходяться в зоні капілярного підсосу і під впливом ґрунтових вод зі слабким ступенем агресивності по відношенню до бетону зниженої проникності (W4), захищаються шляхом обмазки за два рази гарячим бітумом марки БН70/30 (ГОСТ6617-76 *) по ґрунтовці з бітуму, розчиненого в гасі.

6. Екологічні та інші обмеження планованої діяльності за альтернативами:

Екологічні та інші обмеження планованої діяльності встановлюються згідно із Законодавством України, а також згідно з технічними умовами та містобудівними умовами та обмеженнями. Дотримання санітарно-гігієнічних, протипожежних, містобудівельних і територіальних обмежень згідно з діючими нормативними документами, в т. ч. ДСП-173, ДБН В.1.1-31:2013, дотримання нормативів ГДВ та ГДК.

Згідно з постановою КМУ від 4 березня 1997 р. № 209 Про затвердження Правил охорони електричних мереж, охоронні зони електричних мереж встановлюються уздовж повітряних ліній електропередачі у вигляді земельної ділянки і повітряного простору, обмежених вертикальними площинами, що віддалені по обидва боки лінії від крайніх проводів за умови невідхиленого їх положення на відстань 20 метрів – для 110 кВ.

Санітарно-захисні зони електричних підстанцій, струмопроводів та пристроїв встановлюються на певній відстані за периметром земельної ділянки, на якій ці об'єкти розміщені. ПС скомпонована таким чином, що санітарно-захисна зона не виходить за огорожу підстанції.

З метою захисту населення від впливу електричного поля (ЕП) встановлюються санітарно-захисні зони. Санітарно-захисною зоною вважається територія, на якій напруженість ЕП перевищує 1 кВ/м.

Згідно із проведеними розрахунками з урахуванням шумозахисних заходів, рівні шуму на межі житлової забудови не перевищують нормативні рівні L.A. екв. день/ніч = 55 дБА/45 дБА.

Дотримання положень ДБН В.2.5-74:2013 «Водопостачання. Зовнішні мережі та споруди» і «Положення про порядок проєктування та експлуатації зон санітарної охорони джерел водопостачання та водопроводів господарсько-питного призначення». І пояс зон санітарної охорони (ЗСО) для свердловин облаштовується на ділянці радіусом 30,0 м.

Щодо технічної альтернативи 1:

Екологічні та інші обмеження технічної альтернативи 1 аналогічні, що і при плановій діяльності.

Щодо технічної альтернативи 2:

Альтернатива не розглядалася.

Щодо територіальної альтернативи 1,2 аналогічні, що і при плановій діяльності.

7. Необхідна еколого-інженерна підготовка і захист території за альтернативами:

При розробці проєкту будуть розроблені всі заходи з інженерної підготовки та захисту проєктованої території від несприятливих природних впливів (зсуви, ерозія схилів, підтоплення тощо) з урахуванням результатів інженерно-геологічних вишукувань. Топографо-геодезичні, інженерно-геологічні та інші вишукування виконуватимуться у необхідному обсязі згідно з чинним законодавством. Проєктні рішення в період будівництва та експлуатації будуть забезпечувати раціональне використання ґрунту, передбачені заходи протидії підтопленню, просіданню, активізації інших екзогенних процесів, а також охоронні, відновлювані, захисні та компенсаційні заходи.

Щодо технічної альтернативи 1.

Аналогічні, що і при плановій діяльності.

Щодо технічної альтернативи 2.

Альтернатива не розглядалася.

Щодо територіальної альтернативи 1, 2.

Аналогічні, що і при плановій діяльності.

8. Сфера, джерела та види можливого впливу на довкілля.

Можливі впливи планованої діяльності на довкілля включають: клімат і мікроклімат – викиди, які можуть вплинути на клімат і мікроклімат у прилеглих місцевостях, відсутні;

геологічне середовище – помірний вплив;

повітряне середовище – викиди забруднюючих речовин під час проведення будівельних робіт. При експлуатації електричного поля в межах території ПС та санітарно-захисній зоні ПЛ-110 кВ. З урахуванням реалізації природоохоронних заходів, очікуваний вплив характеризується як екологічно допустимий;

водне середовище – помірний вплив на водні ресурси шляхом використання питної та технічної води;

земельні ресурси – помірний вплив на земельні ресурси. Після завершення усіх будівельно-монтажних робіт виконуються рекультивация земель, порушених під час будівництва;

природно-заповідний фонд – запроєктовані опори ліній електропередачі не розміщені на територіях заповідників чи заказників;

рослинний та тваринний світ – помірний вплив на рослинний та тваринний світ. Планова діяльність суттєво не змінить складу рослинних угруповань і фауни, видової різноманітності, популяції домінуючих, цінних і видів, що охороняються, їх фізіологічного стану і продуктивності, стійкості до хвороб;

навколишнє соціальне середовище – носить позитивний аспект (позитивний вплив на місцеву економіку). До позитивних аспектів будівництва слід віднести підвищення надійності енергозабезпечення регіону та створення додаткових робочих місць в районі з надлишком робочої сили;

навколишнє техногенне середовище – планована діяльність не спричиняє порушення навколишнього техногенного середовища за умов комплексного дотримання правил експлуатації. Пам'ятки архітектури, історії і культури, зони рекреації, культурного ландшафту та інші елементи техногенного середовища в зоні впливу об'єкта відсутні.

Введення об'єктів, що проєктуються, забезпечить можливість стабілізації виробництва на підприємствах, що потребують високої надійності енергопостачання.

9. Належність планованої діяльності до першої чи другої категорії та видів діяльності та об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля та підлягають оцінці впливу на довкілля (зазначити відповідний пункт і частину статті 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»):

Пункт 10 частини 3 статті 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» (Друга категорія видів планованої діяльності та об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля та підлягають оцінці впливу на довкілля) – «будівництво ліній електропередачі (повітряних та кабельних) напругою 110 кіловольт і більше та підстанцій напругою 330 кіловольт і більше».

10. Наявність підстав для здійснення оцінки транскордонного впливу на довкілля (в тому числі наявність значного негативного транскордонного впливу на довкілля та перелік держав, довкілля яких може зазнати значного негативного транскордонного впливу (зацелених держав):

Підстави для здійснення оцінки транскордонного впливу на довкілля відсутні.

11. Планований обсяг досліджень та рівень деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля:

Планований обсяг досліджень та рівень деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з ОВД, буде виконаний у відповідності із п. 2 ст. 6 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» 2059-VIII від 23 травня 2017 року.

12. Процедура оцінки впливу на довкілля та можливості для участі в ній громадськості:

Планована суб'єктом господарювання діяльність підлягає оцінці впливу на довкілля відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля». Оцінка впливу на довкілля – це процедура, що передбачає:

- підготовку суб'єктом господарювання звіту з оцінки впливу на довкілля;

- проведення громадського обговорення планованої діяльності;

- аналіз уповноваженим органом звіту з оцінки впливу на довкілля будь-якої додаткової інформації, яку надає суб'єкт господарювання, а також інформації, отриманої від громадськості під час громадського обговорення, під час здійснення процедури оцінки транскордонного впливу, іншої інформації;

- надання уповноваженим органом мотивованого висновку з оцінки впливу на довкілля, що враховує результати аналізу, передбаченого абзацом п'ятим цього пункту;

- врахування висновку з оцінки впливу на довкілля у рішенні про провадження планованої діяльності, зазначеного у пункті 14 цього повідомлення.

У висновку з оцінки впливу на довкілля уповноважений орган, виходячи з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, визначає допустимість чи обґрунтовує недопустимість провадження планованої діяльності та визначає екологічні умови її провадження.

Забороняється розпочинати провадження планованої діяльності без оцінки впливу на довкілля та отримання рішення про провадження планованої діяльності.

Процедура оцінки впливу на довкілля передбачає право і можливості громадськості для участі у такій процедурі, зокрема на стадії обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля, а також на стадії розгляду уповноваженим органом поданого суб'єктом господарювання звіту з оцінки впливу на довкілля.

На стадії громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля протягом щонайменше 25 робочих днів громадськості надається можливість надавати будь-які зауваження і пропозиції до звіту з оцінки впливу на довкілля та планованої діяльності, а також взяти участь у громадських слуханнях. Детальніше про процедуру громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля буде повідомлено в оголошенні про початок громадського обговорення.

13. Громадське обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля:

Протягом 20 робочих днів з дня оприлюднення цього повідомлення на офіційному веб-сайті уповноваженого органу громадськості має право надати уповноваженому органу, зазначеному у пункті 15 цього повідомлення, зауваження і пропозиції до планованої діяльності, обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля.

Надаючи такі зауваження і пропозиції, вкажіть реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля. Це значно спростить процес реєстрації та розгляду ваших зауважень і пропозицій. У разі отримання таких зауважень і пропозицій громадськості вони будуть розміщені в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля та передані суб'єкту господарювання (протягом трьох робочих днів з дня їх отримання). Особливо, що надають зауваження і пропозиції, своїм підписом засвідчують свою згоду на обробку їх персональних даних. Суб'єкт господарювання під час підготовки звіту з оцінки впливу на довкілля зобов'язаний врахувати повністю, врахувати частково або обґрунтовано відхилити зауваження і пропозиції громадськості, надані у процесі громадського обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля. Детальна інформація про це включається до звіту з оцінки впливу на довкілля.

14. Рішення про провадження планованої діяльності: Відповідно до законодавства, рішенням про провадження даної планованої діяльності буде Дозвіл на виконання будівельних робіт, що видається Управлінням Державної архітектурно-будівельної інспекції у Київській області.

15. Усі зауваження і пропозиції громадськості до планованої діяльності, обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля, необхідно надсилати до:

Департаменту екології та природних ресурсів Київської обласної державної адміністрації.

Поштова адреса: 01004 м. Київ, вул. Басейна, 1/2-а. Тел.: +38 (044) 206-31-29, e-mail:eko.koda@ukr.net. Контактна особа: Киреева Вікторія Станіславівна, +38 (044) 279-01-58.

За тебе, за мене, за всю Батьківщину

Минула війна була найстрашнішою з усіх, яку бачило людство за весь час свого існування. 1418 днів та ночей тривали запеклі бої, горіли міста і села, кипіла змішана з кров'ю свята земля. Понад 27 мільйонів наших співвітчизників, з них понад 6000 білоцерківців, полягли у тому пекельному горнилі війни, захищаючи Батьківщину від фашистських загарбників. Світла їм пам'ять...

Того дня, як і щороку 9 травня, Іванко, згорнувши трикутником списаний аркуш паперу, відправився в Блощинці, до Братської могили, аби віддати шану загиблим воїнам і, зокрема, своєму прадіду Петрові, який загинув під час форсування Дніпра, визволяючи Київ від нацистських окупантів. Він не був тут похований, та Іванко умовно вважав кожен Братську могилу останнім притулком прадіда.

... Коли він привітався з дідусем, поклавши квіти на могилу, в небі закурили журавлі. І хлопцеві пригадалось народне повір'я, що душі убитих не зникають, а вселяються в цих красивих птахів. Він довго вдивлявся в журавлиний ключ, намагаючись віднайти, в кого ж вселилася душа прадідуся. Та марно. Птахи швидко зникли, сівши в густі зарості ставка.

... У перші дні війни разом із односельцями відправився на фронт і його прадідуся Петро, якому на той час було лише двадцять років. Він залишив дружину з малим дитям на руках. Його Христя й не знала, що Петро – фронтний шофер, що він на машині-полторці з блокадного Ленінграда «дорогою життя» під кулями і снарядами вивозив дітей, а в оточене місто доправляв продукти. Той шлях був страшним, дітки плакали від голоду і холоду. Дідусь віддавав їм свій солдатський пайок, прикривав їх власною шинеллю. Як наслідок – поморожені руки і ноги, в тілі – безліч осколків. Після шпиталю його було переправлено на інший фронт.

Яка подальша доля спіткала Петра, Христя не знала. Наші громили ворога на всіх фронтах. Вже і Київщину звільнено від німецьких окупантів, почала працювати пошта. Христя з нетерпінням чекала хоч якусь звісточку.

Була неділя, жінка, щойно повернувшись із церкви, не здогадувалась, яка вдома її чекала радість. Поштарка вручила довгожданий лист від Петра, де він писав: «Б'ємо ворога недалеко від дому, під Києвом.



Чекайте, скоро зустрінемося!» Яка то була радість! Його Христя наче розцвіла. Причепурила у дворі, побілила хату. Той лист, мов святиню, вночі зберігала за образами, а вдень носила біля серця, хвалилася і показувала його кожному зустрічному, примовляючи: «А мій Петро скоро додому повернеться!» Вона не помітила, що лист десь довго блував і прийшов запізно...

Радість була недовою. На душі ставало неспокійно: чому Петра нема та й нема? Одного дня, немов грим серед ясного неба, Христя отримала «похоронку», в якій значилось, що її чоловік загинув смертю хоробрих під Києвом... Скільки сліз було виплакано! Майже кожної ночі, жахаючись уві сні, вона бігла до вікна, протирала спітнілу шибочку й довго вдивлялась у темряву: а може, він живий. Не хотіла вірити «похоронці». А потім ставала на коліна перед образами і довго молилася, благодячи Всевишнього про спасіння воїна Петра.

Йшов час, нарешті довгождана, радісна Перемога. Покалічені, змучені, виснажені фронтовики повертались додому. Часто люди бачили, як Христя на околиці села перепитувала солдатів, чи не зустрічали її Петра.

...Іванко ще довго марив би в увяї тяжкою долею дідуся і його Христі, якби не відчув, що міцно тисне до грудей листа-трикутника. «Дідусю, – промовив він, – а я тобі листа написав. Хочеш прочитаю? «Здрастуй, дорогий дідусю! Чи впізнав ти мене? Я – Ваня, твій правнук. Мені 15. Через п'ять років ми будемо з тобою однолітками. Кажуть, ми дуже схожі один на одного. Сьогодні я прийшов, щоб привітати тебе з Днем Перемоги, якої ти так жадав. Перед цим я завітав на міський парад ветеранів-фронтовиків. Їх із кожним роком стає все менше й менше. Дзвін їхніх бойових орденів і медалей нагадував свяятий церковний перездзвін у великі свята. Я дарував їм квіти і встеляв

ними дорогу. Серед ветеранів я помітив фронтовика, дуже схожого на тебе, і зі стількома ж орденами, що мав ти. Я мало не крикнув від радості, аж захотілось кинутись в обійми...

Ти, дідусю, мабуть, не знаєш, що твоя дружина, а моя прабабуся Христя, одержавши «похоронку», все жила надією про твоє повернення. Сільські парубки залицялися до неї, адже була красунею, та вона всім відмовляла, все чекала тебе, дідусю. У поминальні дні вона приходила до річки, пускала вінок з панахидою на воду і довго-довго вдивлялась у дзеркало плеса, прагнучи побачити твій образ. Ще молодою вона посивіла, захворіла від туги й померла. Твій син Микола, залишившись сиротою, виріс поміж людей, здобув освіту і став шанованим чоловіком, можеш ним пишатися.

Якби ти, дідусю, міг пройти своїм селом, то не впізнав би його. Все перемінилось. Колгоспів уже немає. Ферма, на якій ти працював, повалилась. Люди неначе іншими стали. Багато незрозумілого. Кажуть, ми будемо нове життя. Та як зрозуміти? Біля нас заїжджий якийсь дядько, невідомо де працює, побудував триповерховий будинок-палац, навколо якого височить кам'яний мур. У дворі вартують собаки-вівчарки. Сина його, Вовку, до школи возять машиною – іномаркою. Кажуть, що він – «новий українець». А я, не вже старий? Вчора на ринку я мив машини «крутим» дядькам. Зароблені гроші віддав матусі... Тут Іванко замовк: щось душило в горлі. Він згорнув аркуш, поклав на могилу і, прикривши квітами-незабудками, промовив: «Решту листа, дідусю, дочитаєш сам...»

Іванко поглянув на святий обеліск і немов побачив, як дідусь Петро з автоматом у руках і в'язкою гранат першим кинувся на переправу через Дніпро. В його серці палахкотіло велике прагнення знищити ворога і звільнити Київ від окупантів, а там – і до рідної оселі, дружини, сина рукою подати. Звідусіль свистіли ворожі кулі і снаряди, ракети освітлювали плесо Дніпра. Ось-ось протилежний беріг. І раптом ворожа куля пронизала дідусеві груди. Він похитнувся і впав у бурхливі води. Не судилось дідусеві ступити на рідний поріг, обняти дружину, взяти на руки синопчка...

Враз Іванко немов пробудився від страшних спогадів, попрощався з дідусем і вирушив додому. У високості ясно світило сонце, співали пташки, десь недалеко в кущах калини кувала зозуля. Журавлиний ключ, який зупинявся на ставку, голосно закурилка і піднявся в небо. Іванко поглядом супроводжував його, аж поки він не розчинився в блакитнім мареві небес.

Іван ЧАЙКА,

член «Золотого фонду» Білої Церкви

Маленький музей чудової людини

Лауреат Білоцерківської міської літературно-мистецької премії ім. Нечуя-Левицького, журналіст-літератор Микола ОСИКА минулого квітня святкував би свій 70-річний ювілей.



Все трудове і творче життя Миколи Осика пов'язане з Білою Церквою, а особливо – із Заріччям. Микола Іванович був постійним читачем та другом бібліотеки-філії №4 протягом 40 років. «Духовна атмосфера у бібліотеці настільки щира, доброзичлива, що намагаєшся побути довше в старенькому, але затишному, привітному будиночку бібліотеки», – говорив Микола Іванович про нашу книгозбірню.

У бібліотеці зберігаються особисті речі, нагороди, публікації статей, щоденні нотатки, рукописи та світліни автора. Дякуємо Наталії Поліщук, сусідці Миколи Івановича та Любові Іванівни Осик, за надані матеріали.

Світлана ЛИННИК

Не хочете зайнятися бердвотчингом?

Завжди будете на свіжому повітрі і матимете змогу... спостерігати. Все пристойно!

Модних іншомовних слівечок сьогодні в нашому лексиконі хоч греблю гати! І одне з них – бердвотчинг. А позначає воно спостереження за птахами. Простіше кажучи, це аматорська орнітологія, до якої входять різні види спостереження і вивчення птаства завдяки біноклю, фото- й телекамері, смартфону, до того ж – у будь-яку пору року. Не в кожного, правда, є для цього професійний апарат, але новачкам, як кажуть, в поміч везіння! Крім візуального спостереження, ця діяльність також дозволяє прослуховувати спів птахів.

З цим видом занять мені довелося зіштовхнутися в Центрі еколого-натуралістичної творчості (директор Катерина Гармаш). Готуючи роботи до Всеукраїнського конкурсу «Годівничка», довелося не тільки спостерігати за пернатими, а й тривало та неодноразово фотографувати. Правда, тримати

«стійку» в засідці виявилось справою не з легких. Птахи – лякливі створіння. Найменший шерхит чи ворухіння – і все пропало! Зйомка з вікна і мої застигли «па» дозволили зробити всього пару пристойних кадрів бешкетників горобців і синичок. А це, я вам скажу, справжня удача. Але навіть якщо вам не вдасться відзняти потрібних робочих кадрів, ви наслухаєтеся чудового пташиного співу й відпочинете. Можливо, спробуєте?



Горобчик – пташка компанійська

Надя КАЩУК, методист ЦЕНТ БМР

Такі, як ти, в серцях живуть...



У травні минає 5 років, як пішов за вічну межу незабутній Борис Йосіпович КАШКІН – відомий вчений-історик, почесний професор БНАУ, член Золотого фонду міста. З дружиною Людмилою Степанівною вони обожнювали свій невеличкий сад на скромній дачі, вирощеними плодами якого часто пригощали своїх друзів.

Шанував він і щиро виконував пісні, які згадуються у цьому вірші, – «Оселя отча», «Джерело», «Кума»...

Прийшли в твій сад думки тремтливі,
Черешня тихо їх віта...
І пада сум, як після зливи,
На твої росяні літа.

Слізьми дощить ще стигле небо,
І пісня зриває до очей.
Осіній день спішить до тебе
Після освячених ночей.

Стоїть в думках «Оселя отча»,
І «Джерело» вже стало в ряд.
Мов диригент, і вітер хоче
Впорядкувати цей парад.

Пісні застигли в зримій позі,
А в них щемить твоя душа...
«Кума», стривожена в дорозі,
До тебе ревно поспіша.

Думки пройшли крізь товшу років,
Як баскі коні пронеслись...
Вже від'яблунився твій спокій,
Що був неспокоєм колись.

Як білий лебідь, біле небо.
Слова буденні і прісні...
Я подумки іду до тебе
І восени, і навесні.

А ти живеш, наш «генерале»!
Ти світоч наш, що кличе в путь.
Такі, як ти, і не вмирали,
Такі, як ти, в серцях живуть.

Анатолій КУЛЬЧИЦЬКИЙ



Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 61300346000026000025662401
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.